

LEGE
privind organizarea și funcționarea
activităților și practicilor de terapie comportamentală

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege are drept scop reglementarea activităților și practicilor de terapie comportamentală care vizează recuperarea și ameliorarea calității vieții pacienților, minori sau adulți, diagnosticați cu TSA, ADHD și sindromul DOWN, precum și recunoașterea acestor afecțiuni ca dezabilități distincte.

Art. 2. – În sensul prezentei legi, terapiile comportamentale sunt metode de tratament ale tulburărilor mentale, constând în decon condiționarea și învățarea cu scopul de a înlocui un comportament neadaptat printr-un comportament adaptat.

CAPITOLUL II
Dreptul de practică și organizarea activităților
de terapie comportamentală

Art. 3. – (1) Activitățile și practicile de terapie comportamentală pot fi exercitate de următoarele categorii profesionale, în condițiile prevăzute de lege:

- a) medici;**
- b) psihologi;**
- c) psihoterapeuți;**
- d) psihopedagogi.**

(2) Pentru a deveni practicieni de terapie comportamentală, persoanele prevăzute la alin.(1) sunt obligate să posede autorizația de liberă practică eliberată, conform legii, de Ministerul Sănătății Publice, cu avizul Centrului Național de Perfecționare în Domeniul Sanitar.

Art. 4. – Autorizația de liberă practică pentru terapie comportamentală se eliberează pe baza următoarelor documente:

- a) diploma eliberată de instituția de învățământ superior sau atestatul ori certificatul de pregătire specifică în domeniu;**
- b) certificat de cazier judiciar;**

- c) certificat de sănătate;
- d) avizul Ordinului Practicienilor de Terapii Comportamentale.

Art. 5. – (1) În vederea exercitării terapiei comportamentale, practicianul de terapie comportamentală aderă la Ordinul Practicienilor de Terapii Comportamentale.

(2) Ordinul Practicienilor de Terapii Comportamentale se organizează și funcționează ca organizație profesională, neguvernamentală, apolitică, având ca obiect de activitate controlul și supravegherea exercitării profesiei de practician de terapii comportamentale.

(3) Ordinul Practicienilor de Terapii Comportamentale se organizează și funcționează la nivel teritorial și național.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare al Ordinului Practicienilor de Terapii Comportamentale se aprobă prin ordin al ministrului sănătății publice.

(5) Autorizația de liberă practică a practicienilor de terapii comportamentale se reînnoiește obligatoriu la interval de 3 ani de către Ministerul Sănătății Publice cu avizul Centrului Național de Perfecționare în Domeniul Sanitar.

Art. 6. – Practicianul de terapii comportamentale care nu posedă diploma de medic, psiholog, psihoterapeut sau psihopedagog este obligat să efectueze o pregătire specifică de scurtă durată recunoscută de Ministerul Sănătății Publice, corespunzătoare standardelor ocupaționale aprobate prin reglementările legale în vigoare.

Art. 7. – (1) Practicianul de terapii comportamentale care nu este medic, psiholog, psihoterapeut sau psihopedagog nu poate exercita anumite activități și practici medicale stabilite de Ministerul Sănătății Publice și Colegiul Medicilor din România și nu poate folosi titlurile de doctor, medic sau psiholog.

(2) Practicienii autorizați în domeniul terapiilor comportamentale, care nu sunt medici, psihologi, psihoterapeuți sau psihopedagogi pot interveni, după caz, în completarea și/sau continuarea terapiilor comportamentale, conform unor reguli precise de procedură, la recomandarea scrisă a unui medic, psiholog, psiholog, psihoterapeut sau psihopedagog.

Art. 8. – Practicianul de terapii comportamentale are dreptul să folosească numai cunostințele, mijloacele și metodele pentru care este autorizat și atestat, conform standardului ocupațional aprobat din domeniul respectiv.

Art. 9. – (1) Tehnicile și practicile de terapie comportamentală se desfășoară la domiciliul pacienților, în centrele aflate în subordinea autorităților locale/centrale sau în centrele înființate, în acest scop, de ONG-urile cu activitate în domeniu.

(2) Medicii, psihologii, psihoterapeuții sau psihopedagogii practicieni de terapii comportamentale își pot organiza cabinete medicale conform legii.

(3) Denumirea de “centru pentru terapii comportamentale” nu poate fi utilizată dacă nu există cel puțin un angajat medic, psiholog, psihoterapeut sau psihopedagog.

Art. 10. – Practicarea terapiilor comportamentale este permisă și în anumite instituții medicale, alături de medicina clasică, alopata, pe baza normelor elaborate de Ministerul Sănătății Publice și Colegiul Medicilor din România și de Colegiul Psihologilor din România.

Art. 11. – Practicianul de terapii comportamentale este obligat să țină evidența pacienților tratați, a metodelor și a mijloacelor de tratament folosite pentru fiecare caz.

CAPITOLUL III

Drepturile și accesul pacienților la terapiile comportamentale

Art. 12. – Toate persoanele diagnosticate cu TSA, ADHD sau sindrom DOWN au acces liber la terapiile comportamentale, reglementate conform legii.

Art. 13. – (1) Persoanele care se adresează unui practician de terapii comportamentale beneficiază de confidențialitatea datelor privind starea de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1), prin aparținătorii lor legali, trebuie să primească informații scrise, accesibile și ușor de înțeles, pentru a cunoaște beneficiile și riscurile la care se expun.

Art. 14. – Practicile și procedurile de care beneficiază persoanele tratate de medicii, psihologii, psihoterapeuții sau psihopedagogii, practicieni de terapii comportamentale ori de practicienii autorizați în domeniul terapiilor comportamentale sunt stabilite de Ministerul Sănătății Publice și de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, sunt prevăzute în contractul-cadru și sunt decontate din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

CAPITOLUL IV

Organizații profesionale ale practicienilor de terapii comportamentale și controlul exercitării activităților

Art. 15. – În cadrul Ordinului Practicienilor de Terapii Comportamentale funcționează comisii de specialitate pentru fiecare domeniu de practică al terapiilor comportamentale, care au obligația să reglementeze activitatea profesională a practicienilor din fiecare domeniu specific.

Art. 16. – (1) Ordinul Practicienilor de Terapii Comportamentale este obligat să elaboreze Codul de etică profesională, cu sprijinul comisiilor de specialitate.

(2) Codul de etică profesională cuprinde drepturile de practică, sancțiunile disciplinare pentru incompetența profesională, restricții de practică în caz de incompatibilitate sau de afectare a sănătății pacientului.

Art. 17. – Evidența practicienilor de terapii comportamentale se ține în Registrul unic al practicienilor de terapii comportamentale, care se păstrează la sediul Ordinului Practicienilor de Terapii Comportamentale și se comunică, în mod obligatoriu, Centrului Național de Perfecționare în Domeniul Sanitar.

Art. 18. – Ministerul Sănătății Publice, Colegiul Medicilor din România și Colegiul Psihologilor din România stabilesc, cu consultarea Ordinului Practicienilor de Terapii Comportamentale, curricula de studii pentru instituțiile care pregătesc practicieni de terapii comportamentale, pentru a garanta nivelul de calificare.

Art. 19. – (1) Ministerul Sănătății Publice înființează, în cadrul Centrului Național de Perfecționare din Domeniul Sanitar, Departamentul de Terapii Comportamentale, care îndrumă și controlează activitățile în domeniul, inclusiv pregătirea profesională pentru practicienii de terapii comportamentale.

(2) Ministerul Sănătății Publice asigură elaborarea și coordonarea realizării programului național de sănătate privind depistarea precoce a afecțiunilor prevăzute la art.1.

(3) Ministerul Sănătății Publice asigură înființarea de centre regionale de diagnosticare și intervenție timpurie a TSA, ADHD sau a sindromului DOWN.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 20. – Încălcarea prevederilor prezentei legi, inclusiv culpa profesională, atrage răspunderea patrimonială, disciplinară, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 21. – În aplicarea prezentei legi, Ministerul Sănătății Publice emite norme metodologice, în termen de 4 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 22. – În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a normelor metodologice prevăzute la art. 21, toți practicienii de terapii comportamentale care desfășoară, sub orice formă, activități și practici de terapii comportamentale vor fi supuși procedurilor de autorizare prevăzute de prezenta lege.

Art. 23. – Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 24. – La data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispoziții contrare se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Senat, în ședința din....., cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților, în ședința din....., cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

Mircea-Dan GEOANĂ

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Roberta Alma ANASTASE